

175-річчю університету присвячується

Педагогічні КАДІРИ

газета

ЗАСНОВАНА У ЖОВТНІ 1929 РОКУ

№ 1 (1605) СІЧЕНЬ 2010 РОКУ

НАЦІОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ М. П. ДРАГОМАНОВА

Нехай не гасне зірка...

КОЖНИЙ ЮВІЛЕЙ – це не лише привід згадати про події минулих літ. Це можливість, доторкнувшись до літописних сторінок, глянути на історію нашої Вітчизни із сучасних позицій. Минувшина зобов'язує нас активно думати і дбати про своє сьогодення і майбуття...

Найбільший та найпотужніший педагогічний заклад України – Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова святкує 175 років з моменту заснування.

тусу вчительського інституту, в ньому працювали ті ж самі університетські викладачі; навчання здійснювалось за ними ж розробленими програмами й апробованими технологіями. Інститут ніколи не переривав педагогічну традицію Київської (університетської) педагогічної школи й навіть в роки тимчасового (1919–1933 рр.) закриття продовжував функціонувати у приміщенні головного (червоного) корпусу Університету, готуючи фахівців з педагогічних та інших спеціальностей. Все це дає підстави для висновку про тяглість освітянської (педагогічної) історії, спадкоємність підготовки педагогічних кадрів на Київщині, а головне – про те, що університет Св. Володимира (пізніше – Київський державний університет імені

Віктор Андрущенко,
ректор університету

Довгий час вважалося, що університет функціонує з 1920 року, коли рішенням Управління вищих шкіл м. Києва на базі університету Св. Володимира, Вищих жіночих педагогічних курсів та деяких інших педагогічних закладів було створено Київський інститут народної освіти (КІНО), якому було присвоєно ім'я видатного мислителя і педагога, філософа і етнографа **Михайла Драгоманова**.

Насправді ж опрацьовані архівні документи та матеріали засвідчують, що історичний шлях флагмана педагогічної освіти розпочався набагато раніше, а саме з 4 грудня 1834 року, коли на базі університету Св. Володимира

було організовано Інститут казеннокоштных студентів як самостійний підрозділ для підготовки вчительських кадрів та державних службовців. Для них було затверджено особливий навчальний план, особливі умови утримання, передбачена відповідальність за відпрацювання в навчальних закладах після закінчення інституту. Лекції для них читали університетські викладачі. Окрім обов'язкових предметів, що вивчались у тогочасній вищій школі, студенти новоствореного закладу освоювали курс педагогіки, писали випускні роботи, проходили педагогічну практику. Це вирізняло їх серед студентського загалу, надавало особливий статус і значимість.

За довгі роки свого існування університет підготував більш як 170 тисяч педагогів і вихователів, які працювали і працюють нині практично у всіх навчальних закладах України й далеко за її межами. Разом з глибокими знаннями майбутні педагоги виховували в собі високі духовні чесноти, насамперед – **віру, надію, любов**.

Серед випускників-драгомановців є видатні педагоги і вчені, державні діячі і політики, працівники освіти і науки, поети і письменники, відомі спортсмени і музиканти, діячі культури і мистецтва.

У різні історичні часи вищій навчальний заклад для підготовки вчительських кадрів, спадкоємцем якого став Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, мав різну назву, структуру, співіснував у складі університету Св. Володимира або виходив за його межі. Однак він не лише ніколи не переривав підготовку вчительських кадрів, а навпаки – постійно нарощував її у відповідності з потребами практики. Незалежно від ста-

Т. Г. Шевченка, а ще пізніше – Київський національний університет імені Т. Шевченка) є справжнім прабатьком Педагогічного університету. Університет Св. Володимира дав путівку в життя Педагогічному інституту такою ж мірою, як і сучасному Національному медичному університету імені Богомольця, Національній обсерваторії, іншим навчальним і науковим закладам держави.

Нині в Національному педагогічному університеті імені М. П. Драгоманова навчається більш ніж 30 тисяч студентів з усієї України та різних країн світу. Університет веде підготовку кадрів із 106 спеціальностей. У його структурі – 20 інститутів, 105 кафедр, працюють 1500 викладачів, серед яких 42 дійсні члени і члени-кореспонденти різних академій наук, 232 доктори наук, професори та 625 кандидатів наук, доцентів, понад 50 заслужених працівників освіти, науки і техніки та інших галузей народного господарства, 12 народних і 7 заслужених артистів України.

Останніми роками НПУ імені М. П. Драгоманова утвердився як загальноновизнаний лідер педагогічної освіти України. Історія його становлення та розвитку, сучасні методи організації навчально-виховної діяльності, досвід підготовки педагогічних кадрів – **золотий фонд української педагогіки**.

Тож щиро вітаю драгомановців з їх святом – 175-річним ювілеєм! Нехай ніколи не гасне зірка Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова на теренах Українського освітнього простору! Лише розквіт і талану бажаємо його видатним починанням!

у н і в е р с и т е т у

НАЙВАЖЛИВІШІ ЗДОБУТКИ

Профспілкова організація університету, можна вважати, веде свій історичний відлік з 15 липня 1920 року, коли формально через об'єднання студентів кількох навчальних закладів було створено Київський інститут народної освіти (КІНО) імені Михайла Драгоманова. У профспілці КІНО в 1925/1926 н.р. 268 її членів мали стаж перебування від 1 до 3-х років. Це може бути підставою вважати, що профспілка драгомановського інституту, ймовірно, була створена саме в 1922 році.

Досвід діяльності профспілки КІНО у 20-ті роки є окремою сторінкою літопису історії сучасної профспілки НПУ імені М. П. Драгоманова. Профспілка робітників освіти (РОБОС) КІНО відзеркалює загальні тенденції суспільно-політичних процесів, особливості профспілкового будівництва у ВНЗ та основні функції освітянських профспілок. Розв'язувались питання розвитку системи народної освіти, запровадження загальнообов'язкового початкового навчання, повна і остаточна ліквідація неписьменності, виховання і навчання дітей трудящих, утримання шкіл та дитячих будинків, професійно-технічна освіта робітників тощо.

Діяльність профспілкової організації університету за час її існування можна умовно поділити на два періоди. Перший (1920–1990 рр.) характеризувався ідеологічними компартійними установками та практичними діями щодо вдосконалення організації праці і соціалістичного змагання, ефективного використання обладнання, впровадження в практику передового досвіду, охорони праці та техніки безпеки, організації культпоходів, відзначення радянських свят.

Другий період, що охоплює роки розпаду СРСР та становлення молоді незалежної української держави, докорінно змінив роль і завдання профспілки.

Разом з утвердженням приватної власності, змінами суспільного ладу та переходом до ринкових відносин почалося різке розшарування на багатих і бідних, несправедливий перерозподіл спільно набутого народного багатства, неконтрольована "прихватація". Слід було по-новому будувати стратегію і тактику взаємостосунків не лише з адміністрацією універси-

нова нового періоду веде свій відлік з 1 листопада 1991 року, і після вже чотириразового свого переобрання працює в малозміненому складі й донині. Які ж наші найважливіші здобутки? Головне – це збереження у непростих умовах профспілки як організації та її щорічне кількісне зростання. Вдалося відстояти мотивацію бути членом профспілки. Не менш важливою є

здобута протягом багатьох років праці і захисту спільних інтересів довіра членів профспілки до профспілкового комітету і його керівництва. Надзвичайно цінуємо взаєморозуміння, яке склалося, і прагнемо працювати адекватно. Окрім виконання щоденних справ і вирішення проблем кожного члена профспілки, у співпраці з ректоратом намагаємося розглядати більш загальні питання: збереження національних традицій і здобутків у процесі реформування освітньої галузі, належного фінансування, правового і соціального захисту, створення позитивного морально-психологічного клімату, безпеки життєдіяльності і охорони здоров'я, санаторного лікування та оздоровлення на базах відпочинку тощо.

Крім проблем сьогодення ми також прагнемо пізнати минуле. Нині члени профспілки працюють в архівах, шукаючи матеріали для написання історії профспілкової організації університету. Вже вийшли друком дві обширні статті під авторством доцента **Катерини Двірної**. До 175-річного ювілею університету профспілкова організація працівників підходить з вагомими здобутками, які будуть достойно відзначені на рівні всіх структурних підрозділів.

*Іван Горбачук,
голова профспілкового
комітету університету*

тетів, а й з виконавчою владою держави взагалі. Статус профспілки значно зріс – вона стала єдиним колективним громадським органом, який зобов'язаний був захищати правові, соціально-економічні, трудові і громадські права освітян в цілому та кожного її члена зокрема. Зросла і роль колективних договорів.

Профспілковий комітет ППО НПУ імені М. П. Драгома-

Драгомановські випускники

За усі роки існування нашого навчального закладу з його стін вийшло в світ понад 150 тисяч випускників. Не всі з них стали вчителями – хтось пішов у науку, на адміністративну роботу, здобув іншу професію.

Де б вони не працювали, чим би не займалися, завжди вирізняються відповідальністю, благородством, окриленістю, романтичністю, закоханістю у свою справу...

Університет пишається і тими випускниками, які досягли певних висот, зробивши успішну кар'єру, і тими, хто віддав 35 і більше років вчительській професії. Тому у листопаді 2007 року багатотиражка НПУ ім. М. П. Драгоманова "Педагогічні кадри" започаткувала рубрику "Драгомановські випускники". За час, що минув, на шпальтах газети майже в кожному номері подавалася інформація про випускників Драгомановського університету і його попередників – Київського державного педагогічного інституту ім. О. М. Горького, КІНО ім. М. П. Драгоманова. Читачі мали змогу ознайомитись з долею таких випускників університету, як **Іван Горбачук, Микола Шкіль, Любов Мацько, Дмитро Сергієнко, Андрій Малишко, Микола Шут, Ярослава Побережна, Павло Полянський, Валентин Зайчук, Володимир Бондар**.

Подіємо фото 1978 року, на якому застигла мить випуску тодішнього фізико-математичного факультету нашого університету. На світліні серед випускників можна побачити **Олега Падалку**, нинішнього проректора з економіки та організації навчально-виховної роботи, **Володимира Баштового**, начальника відділу організації наукових досліджень.

Нам є чим гордитися

До 175-річного ювілею Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова Інститут фізичного виховання та спорту підійшов, як добре відомий і визнаний в Україні навчально-науковий центр з підготовки фахівців в галузі фізичного виховання та спорту. В Інституті гармонійно поєднуються процеси підготовки кадрів, фундаментальних і прикладних науково-дослідних робіт, проведення спортивно-масових і фізкультурно-оздоровчих заходів серед молоді та різних груп населення міста Києва.

Інститут має потужний кадровий потенціал, серед яких 10 професорів, міцну сучасну спортивну навчальну базу. Все це свідчить про те, що Інститут фізичного виховання та спорту достойно зустрічає ювілей університету, з гордістю оглядаючись на минуле, цінуючи нинішнє та з оптимізмом споглядаючи в майбутнє.

*Олексій Тимошенко,
директор інституту*

Спортивні трофеї милують око...

